BAŞKAN – Anavatan Grubu adına, Mersin Milletvekili Sayın Hüseyin Güler; buyurun.

ANAVATAN PARTİSİ GRUBU ADINA HÜSEYİN GÜLER (Mersin) – Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlar; bu kanun maddesi üzerine, Anavatan Partisi adına söz almış bulunmaktayım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Tabiî ki, işin teknik boyutuna baktığımızda, 21 inci madde, gördüğümüz kadarıyla, bütçenin yapılandırılmasında bir teknik konu. Ama, biz de, buradan, Hükümete seslenmek istiyoruz; bu bütçenin yapılanmasında şu ana kadar neredeydiniz?! Yılın sonuna doğru, yasamanın sonuna doğru gelmişiz ve böyle bir kanun çıkarma ihtiyacı duyuyorsunuz!

Hatırlarsanız, altı yedi ay önce, böyle bir bütçeyle ilgili bir kanun metni hazırladık ve çıkardı yasama onu. Bunlar niye ilave edilmedi ve yasamanın da o anda yükü hafiflemedi? Bu, tabiî ki, hep ifade ediyoruz "göç yolunda düzelir" mantığı.

Bu doğrultuda, tabiî ki, bu teknik konudan çok, bu bütçenin, denk bütçe konumu algılanması açısından baktığımızda, keşke, bu halkın da bütçesinde denk bir boyutuyla, geliri fazla olsa da, bir sonraki yıla ödeme şansı olsa veyahut tasarruf yapma şansı olsa; ama, gördüğümüz kadar halkımızın çektiği ıstıraplar belli.

Türk toplumunun, en büyük, düne kadar "Türk öğün, çalış, güven" iken, bugün "Türküm, doğruyum, borçluyum..." Bu konuda, toplumun yarınlarını ipotek altına aldınız ve on yıllarını -yirmi yıllarını, gerek bir ev olsun gerek bir konut olsun gerekse otomobil olsun- yarınlarını, yirmi yılını ipotek altına aldınız ve bugün de çark dönmez oldu, tıkandı.

Bir anlık tüketim, bir anlık rehavet... Tabiî ki, maalesef, Türk toplumu da buna alet oldu. Tüketimi siz teşvik ettiniz, halkımız da, yıllardır susamış olan, -çok basit anlamda diyeceğimiz ulaşım ve barınma açısından; yani, otomobil ve ev konusunda susamış olan- toplumun, bu değerlerini, maalesef, suiistimal ettiniz. Evet, yirmi yıl dile kolay... Biz, bir gün değil iki gün değil; on yıllarımızı, yirmi yıllarımızı ipotek altına aldık.

Peki, sorarım, bu çark tıkandığı anda ne yapacaksınız? Bu halkı tüketime teşvik ederken, yarınların ödenecek sorunlar karşısında ne diyeceksiniz; bu, bireylerin sorunu mu diyeceksiniz? Siz, siyasî irade olarak yarınları kurgulayamadınız mı? Halkın tüketiminin en büyük bedelinin fatura olarak karşısına geleceğini hepimiz biliyoruz. Bu yüzden, tüketen toplum değil, üreten toplum olmalıyız. Toplumu, tüketime yarınlarda yozlaşmasına bir vesile... Üreten toplumun ise, sağlıklı düşünüp, yarınlarının hayalini kurmasına... Atılacak her adımda, doğrulukta yanımızdayız; ama, şu ana kadarki bıraktığınız, tek, en büyük yük ülkenin borcunun yüzde 50 artması; yani, 2002'de devralırken, 2002 yılında yaklaşık 220 milyar dolar civarındayken, bugün 370 milyar dolar. Yaptığınız iyi bir borçlanma, elinizdeki varı yoğu satmanıza karşı.

Bir ülkenin borcunun neden arttığını, aslında, hepimiz çok iyi biliriz. Yaptığınız bir yatırım varsa, gelin, kamuoyuyla paylaşın, bizler de takdir edelim ve bu doğrultuda borçlanmanın, yarınlara artı değer, katmadeğer olarak, istihdam olarak döneceğini bilsek, biz, sizleri yürekten alkışlarız; ama, müflis bir esnaf gibi, sadece borcu borçla ödediniz ve bu halkın sırtına bir o kadar daha borç yüklediniz. Bu konuda takdir ediyoruz, hakikaten çok başardınız, başarılı da oldunuz; dünyanın en borçlu ülkeleri sıralamasında ilk sıraya oturttunuz, dünyanın, en çok rantiyenin yüksek olduğu, faizle borçlandığı ülke konumuna getirdiniz, sizleri bu konuda yürekten kutluyoruz. Ama, tabiî ki, fatura halka mal olduğu için, aslında üzüleceğimiz bir unsur; bunlarda da mutluluk duymuyoruz.

İfade ettiğimiz şey, bu halkın borçlanacak gücünün olmadığını çok iyi biliyoruz. Artık, halkın sırtından, halkın cebinden elinizi lütfen çekin. Bu ülkenin, iki gün önce... Yine, bütçeye katlı anlamıyla, yine dolaylı vergiler dediğimiz... Düne kadar övündüğünüz makro göstergeler vardı, o göstergelerden hepsi SOS vermeye başladı, hepsi tıkandı, çarklar dönmez oldu. Bir asgarî ücretten vergi alırken; ama, bugün, rantiyeden dahil olmak üzere vergi alamadınız, taviz verdiniz. Ama, bu konu da, tabiî ki, sizleri rahatsız etmiyor; ama, beni bir Türk vatandaşı olarak son derece rencide etmekte.